

RÓNAY GYÖRGY:

VERSEK

A SZEMESI PARKBAN

A szemesi fenyők alatt
párok járnak estelente,
nézem őket, mint egy régi
boldog költő, „elmerengve”.

Eszembe jut róluk egy-két
kedves emlék, Lilla-trillák,
minden, ami gyönyörű volt,
minden, ami lassan itthágy.

Összehúrom a felöltöm.
Augusztus van, nyárutó már.
Hegynek megyek. A Balaton
látszik egy-egy fordulónál.

Hajó halad Badacsonynak,
himbálódzik a hullámon
s eltűnik a messzeségben,
búsan, mint az ifjúságom.

JEGENYÉK

Álltok a parton, szemközt a viharral,
kemény derekú katonák ti!
Szigorú, bátor sorfalatokat
messzire látni.

Harsog a szél. Mellétek állok én is,
Szemes jegenyéi,
és köszönöm, hogy megtanítottok
újra élni, újra remélni.

Balatonszemes, 1938 augusztus 24.

Rónay György.

KISASSZONYOK

Kora reggel az esőben
cip-cup, cip-cup, parányi
hócsizmák topognak,
topognak vígan előttem
hócsizmái parányi
kisasszonyoknak.

A hátukon iskolatáska
és mindig a legnagyobb sárba
topognak a kisasszonyok,
angyalhajuk a fuvalomban
szőkén és göndörödve hosszan
lobog, lobog.

Durcás, álmoska pilláitok
emeljétek föl, kisasszonyok
egy pillanatra csak
mosolyogjátok a derűt rám,
hadd édesüljön keserű szám
és lelkem is, a rab.

Mert rab vagyok és rab a lelkem,
haszontalan, kalandor évek
bilincsbe vertek engem,
s most dalaikat a szabadság
apró pillangói kacagják
a szemetekben.

Vidám pillangók, tarka népek,
csak nevéssétek, nevéssétek
rám kedvetek,
hadd feledjem el a sötétet
és felhős homlokom felett
az éveket.

Mosolyogjatok, szöszke babák
és menjetek, hosszú az út,
tovább,
hosszú az út és nagy a sár,
fölnőni kár,
cipi-cup, cipi-cup.

Rónay György.